

עפ"ת 36416/07/21 - מוראל יair נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 36416-07-21 יair נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 512637/2016

בפני כבוד השופטamazon דוד
המערער מוראל יair
נגד מדינת ישראל
המשיבה

ב"כ המערער: עו"ד פינבלט

ב"כ המשיבה: עו"ד ארנון בהרב

פסק דין

במוקד הערעור ניצבת סוגיות זיהוי המערער כנаг הרכב וcmbatzע העבירות המיוחסות לו
בכתב האישום, בהינתן העובדה שלמערער יש אח תאום זהה? והאם חלה טעות בזיהוי?
אקדמי ואצין שהחלטתי לזכות את המערער מחמת הספק.

א. כלל:

1. לפני ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט לטעורה בחדירה, (להלן, "בימ"ש קמא"), אשר ניתנה ביום 20.5.21 על ידי השופט עידית פולד, בתיק פ"ל 16-11-13979.

2. הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין בלבד.

א. העבודות הצריכות לעניין:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

- .3 המערער הובא לדין בבימ"ש קמא בגין עבירה של נהייה בנסיבות ראש בニיגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"); עבירה של נהייה בשירות, בニיגוד לסעיפים 62(3) + 64(ב)(א) + 39א' לפקודת ותקנה 169א ב(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: " התקנות "); ועבירה של סירוב להיבדק בニיגוד לתקנה 169ו(א) לתקנות.
- .4 בכתב האישום נטען כי ביום 16.11.27, סמוך לשעה 10:00 נdag המערער בנסיבות ראש ברכב מס' 76085367 באור עקיבא ונעצר לביקורת משטרתית. בנסיבות אלה, משבדרש ע"י שוטר להיבדק לעניין הממצאות אלכוהול בגופו, סירב המערער לעשות כן.
- .5 بد בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המערער עד תום ההליכים המשפטיים. בהסכמה הצדדים, שוחרר המערער באותו יום 16.11.27 למעצר בית מלא בבית דודתו בתנאים מגבלים.
- .6 ביום 16.12.7 הגיע המערער בקשה לביטול תנאי השחרור וסגירת התקיק. במסגרת בקשתו טען המערער כי אדם אחר התחזה בשמו והוא זה ששוחרר בתנאים מגבלים בבית המשפט. לטענתו המדבר בטעות בזיהוי.
- .7 ביום 15.12.16 החליט בימ"ש קמא (השופט משה גינוט) לבטל את תנאי מעצר הבית בהם שהוא המערער והותר לו להלך חופשי וביום 1.1.17 בוטלה גם הפסילה שהוטלה על המערער.
- .8 בהסכמה הצדדים נדחתה ישיבת ההוכחות מעט לעת, על מנת לבדוק את טענת המערער לרבות טענת האלibi, ולמצות מו"מ ואף נפתחה חקירה פלילית לשם בירור טענת התחזות.
- .9 ביום 19.8.22 הגיע המשימה כתב אישום מתוקן על דרך של הוספה 8 עדימ, לאחר שבימ"ש קמא התיר לה זאת בהתאם להחלטתו מיום 15.8.19.

ראי' לציין כי עיון בכתב האישום המתוקן מעלה כי בפרק הוראות החיקוק הוספה עבירה של נהייה ברכב ללא ביטוח בニיגוד לסעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל 1970 (UBEIRA SHLA

היתה בכתב האישום המקורי), חרב העובדה שהתיקון שהותר הוא בדמות הוספה עדין בלבד.

10. ביום 1.6.20 הגישה המאשימה בקשה בהולה בהסכמה לתקן כתוב האישום בשנית על דרך הוספה 3 עדי תביעה נוספים ובהסכמה הצדדים توין כתוב האישום בשנית.

11. ביום"ש קמא שמע את ראיות הצדדים והחליט להרשיע את המערער בעבירה של נהיגה בשירות מחמת סירוב לבדוק ובଉירות הנלוות של נהיגה בנסיבות ראש ולא ביטוח שייחסו לו בכתב האישום המקורי בשנית.

12. ביום 8.6.21, לאחר שבימ"ש קמא שמע את טיעוני הצדדים לעונש הטיל על המערער את העונשים הבאים:

3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; פסילת רישון נהיגה לתקופה של 24 חודשים בפועל; 6 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים; וקנס בסך 2500 ₪.

ב. הכרעת דינו של ביום"ש קמא:

13. ביום"ש קמא לאחר ששמע את הראיות קבע כי מכלל העדויות שהובאו בפניו עולה כי המערער הוא זה שניג ברכב וסירב לבדוק. ביום"ש קמא דחה את ראיות האלבוי ואת טענת המערער באשר לטעות בזיהוי של הנהג ברכב, נוכח העובדה שלמערער יש אח תאום זהה.

14. ביום"ש קמא קבע כי עדותו של השוטר אליאס שעצר את הרכב הנהג הייתה עניינית עקבית ומהימנה ולא נסתירה בחקירה נגדית והיא התרה עליו רושם אמין ומקצוע. ביום"ש קמא השתכנע כי עדותו של השוטר אליאס משקפת את העובדות כפי שראה אותו השוטר בעת ביצוע האכיפה.

15. ביום"ש קמא סבר כי תהליך הזיהוי שביצע השוטר אליאס נסמן הן על תמונות במסוף המשפטתי והן על היכרותו הקודמת של השוטר עם המערער במהלך עבודתו במשטרת. עוד סבר ביום"ש קמא כי השוטר אליאס הביע בטחון מלא בזיהוי שערך למערער וכי לצד עובדה זו נמצאו בעדויות פרטיהם תומכים נוספים המתווספים למשקל עדות השוטר והן: תמונות המסוף המשפטתי ששמשו לצורך זיהוי הנהג (ת/11); הודיעתו של הנהג החשוד (ת/9, ת/20) שנגבו בתחנת המשטרה, באשר לנسبות עצירת הרכב, הנסע ברכב, החיפosh ברכב, תפיסת חומר החשוד כסם ברכב, בריחת הנהג, ונסיבות בריחתו עקב היכרות הנהג עם השוטר, וסירוב הנהג לבדוקות; הודיעת הנהג החשוד - ת/17 שבה מסר כי הוא מכיר את השוטר אליאס; גם המערער אף העיד על היכרותו עם השוטר אליאס בדיון מיום 15.12.16 במסגרת תיק המעצר; המערער אישר בפני ביום"ש קמא כי הוא מפחד ממחטים; טענות האלבוי של המערער

שהופרכו; הודיעתו המאוחרת של המערער בדבר עצם חקירותו ביום האירוע; וזיקתו לרכב נושא תיק זה-רכב אמו.

16. בימ"ש קמא הגיע למסקנה כי מכלול הראיות והנסיבות מוביל למסקנה יחידה וחד משמעית כי ההודעות שנמסרו ע"י הנהג במועד האירוע נמסרו ע"י המערער ולא אחר וכי אין בהסביר החלופי שנותן המערער בהודעותיו המאוחרות ובעדותו הלא אמינה כדי לעורר ספק באשר לשאלת זהותו של הנהג שנחקר במועד האירוע ולא נותר ספק סביר כי הנהג שנחקר ונעצר הוא המערער.

ג. טענות המערער:

17. המערער ציין והציג כי לו אח תאום זהה לחולטין בשם אוראל. לטענת המערער, השוטרים בשטח ובחינת המשטרה לא זיהו את הנהג עפ"י תעודת זהות או רישון נהיגה והסתמכו על הצהרת הנהג בעל פה בדבר פרטי האישים (מספר ת.ז. ושם) וזיהיו עפ"י תמונה במסוף המשטרתי, כאשר ברור שהתמונה תהיה זהה לאדם שעמד מול השוטר שכן מדובר באחים זחים. עוד טען המערער כי השוטרים לא עשו דבר נוסף כדי לעמוד על זהותו האמיתית של הנהג.

18. לטענת המערער השוטר אליאס שעיכב את הנהג בשטח ידע באופן חד משמעי כי למערער יש אח תאום זהה בשם אוראל.

19. המערער טען להדר זיהוי פוזיטיבי עפ"י טביעה אצבע או אמצעי פורנזי אחר במיחוד במקורה בו מדובר בשני תאומים זחים וזאת לאור העובדה כי הנהג בפועל מסר את הפרטים של המערער ולאחר מכן מסירת הפרטים ברוח מהמקום ואחד השוטרים שרדף אחריו הצל Ich l'hotposo.

20. לטענת המערער, המשיבה פגעה בהגנתו בכך שלא לקחה פרטי טביעה אצבע מהנהג כפי שחפצה לעשות והותירה את תיק החקירה על כתפיו.

21. המערער ציין כי מבדיקה שנערכה התהווור כי אחיו של המערער - אוראל קיבל את רישון נהיגה שלו כנהג חדש בבוקר שלאחר שעת האירוע נשוא תיק זה וכי היה לאוראל אינטנס להתחזות לאחיו מוראל, שכן רישון נהיגה עוד לא היה בידו ומילא לא היה לו מלאה עדין.

22. המערער טען והציג כי מחקרי התקשרות של המשטרה - נספח ט', מעידים כי מספר טלפון הניד'

מן צאה השיחה ע"י הנהג הבורה הוא בדוק אותו מספר אשר פעמים נוספות בתיק החקירה שוי' לאחיו התאום של המערער - אוראל (הן ב-ת/17 והן ב-ת/15).

.23. המערער ציין כי העובדה שהשוטר אליאס הכה את המערער בעבר, יכולה להיוודע לבני ביתו של המערער לרבות לאחיו התאום זהה אוראל. כמו כן עצם העובדה שהמערער מפחד ממחטפים אינה דבר נדיר ויתכן בסבירות גבוהה שגם אחיו אוראל מפחד ממחטפים.

.24. לטענתו, הוא אינו צריך להוכיח מעלה לכל ספק סביר שהוא אכן הנג או דו להראות ספק סביר שהוא לא הוא הנג.

.25. אשר על כן, ביקש המערער לקבל את הערעור ולזקתו זיכוי מלא ולכל הפחות ורק למען הזהירות זיכוי מחמת הספק.

ה. טענות המשיבה:

.26. המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור וצינה, כי לא נפלה שגגה בהכרעת דינו של בימ"ש קמא.

.27. לטענת המשיבה, המערער צירף נספחים שלא הוגשו כראיות הגנה לבימ"ש קמא (פרוטוקול, צילום רישוינות נהיגה של המערער ושל אחיו) וביקשה להתעלם מכל ראייה שלא הוגשה בבית משפט קמא ולא הונחה בפניו.

.28. לשאלת בית המשפט, צינה המשיבה כי לא נלקח מהנאג ט"א, וכי אין לה הסבר לכך, אך צינה כי אכן פועלה זו היה צריך לעשות אותה. בהמשך, צינה כי ההסבר שלא עשה ט"א בכלל שכנהה המכשיר היה תקין.

.29. עוד צינה המשיבה כי השוטר מכיר את המערער מאירועים קודמים, ראה תМОנתו בחודשים האחרונים, זיהה אותו בפנים ו מבחינתו אין מחלוקת שזה הוא.

.30. לטענת המשיבה, הנאג שאותו מזהה השוטר סיפר על אירוע קודם והסביר שמכיר את אותו שוטר, וזה פרט מוכמן. המשיבה צינה כי מדובר בשעת לילה הנאג נעצר ומיד כשהשוטר מזהה את הפנים של הנאג, הנאג בורח. דבר זה, לטענת המשיבה, יוצר ידיעה חיצונית שקשורת את הנאג זהה לזהותו של המערער ומצטרפת לזהוי השוטר, ובימ"ש קמא ראה בזה כמכלול לזהוי המערער.

.31. עוד צינה המשיבה כי אין מחלוקתשמי שמסר הودעה במשטרה ביום 22.1.19 (ת/15) הוא המערער וטענה כי המערער בהודעתו זו כנסחאל על דברים שאמר בחקירה שהיתה מיד אחרי האירוע הוא אומר שהוא זוכר את החקירה אף לא זוכר מה אמר - (ת/15, שו' 41). זאת אומرت, שב הודעה מיום

22.1.19, קשור המערער את עצמו לחקירה שהיתה מיד לאחר האירוע, קרי לזהות הנוגע הנחקר זהה מוכיח שהוא שנעוצר, כך לטענת המשיבה. המשיבה צינה כי המערער אישר בבימ"ש קמא כי הוא החתום על החקירה זו מיום 22.1.19.

.
דין והכרעה:

32. לאחר שיעינתי בהודעות הערעור, בהכרעת הדין של ביום"ש קמא, בפרוטוקולי הדיונים, בראשות שהוגשו ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחייב לקבל את הערעור ולזקוח את המערער מהعبירות המיוחסת לו וזאת מחמת הספק, כפי שיפורט להלן.

יפים לעניינו הדברים שנאמרו ברע"פ 6831/09 פואד טורשאן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.11):

"העקרון לפיו על התביעה מוטל הנטל לשכנע את בית המשפט מעבר לכל ספק סביר בהתקיימות סודותיה של עבירה איתה היא מייחסת לנאשם הינו מושכל יסוד בשיטתנו המשפטית ... משמעות הנטול, שם בתום המשפט יוותר בלבבו של השופט ספק סביר בדבר אשמו של הנאשם, יפעל הספק לטובת הנאשם והוא יזכה בדיון". -

33. כאמור, איןני מתעלם מהכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעת הממצאים העובדיים וממצאי מהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים ווציאי דופן בהם נמצא כי המסכת העובדתית אשר נקבעה על ידי הערכאה הדיונית אינה מתקבלת על הדעת ואני מתישבת עם חומר הראות - ראו ע"פ 4286/08 אלהואשלה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 14.1.09); רע"פ 1978/09 בני גלבוע נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 23.3.09); ע"פ 6020/07 גוטה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 30.11.09); ע"פ 3914/05 אלחרר נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 10.11.08) וע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769, 780 (1999).

אר יודגש כי ההלכה זו נקבעו במשך השנים שלושה חריגים עיקריים המצדיקים את התערבותה של ערכאת הערעור במקרים של עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית:

א. החריג הראשון, כאשר ממצאי הערכאה הדיונית מתבססים על ראיות בכתב ולא על הופעתם, התנהגום ודבורים של העדים, שהרי במקרים אלו אין לערכאה הדיונית יתרון כלשהו על פני ערכאת הערעור - ראו ע"פ 398/89 מנצור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.1.1994).

ב. החריג השני, כאשר ממצאי הערכאה הדיונית מתבססים על שיקולים שבගיון - ע"פ 5937/94 שאבי נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 832, 835 (1995).

ג. והחריג השלישי, כאשר נפלו טעויות מהותיות בהערכת המהימנות של העדויות על ידי הערקה הדינית - ע"פ 4977/92 **ג'ברין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(2) 690, 696. או כאשר מוצגת לערכת הערעורעובדות ממשיות לפיהן לא היה אפשרה של הערקה הדינית לקבוע את הממצאים שאותם קבעה - ע"פ 3579/04 **אפגאן נ' מדינת ישראל** פ"ד נת(4) 124, 119 (2004) וע"פ 3352/06 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.6.08).

.34. בנסיבות דנן, המערער העלה טענה מהותית של טעות בזיהוי, שניתן לבחון אותה על פי הפרוטוקולים העדויות והראיות שהונחו גם בפני, כך שלא מדובר בהתרשומות מעדים, מכאן שאין יתרון לערכאה הדינית על פני ערכאת הערעור בנסיבות זה.

.35. כאמור, בבאו להעיר את משקלה של ראיית זיהוי המוצגת לפניו, על בית המשפט לבחון שני נדבכים. ראשית, על בית המשפט לבחון את מהימנותו של העד הניצב לפניו, וזאת כדי להסיר את החשש שמא מדובר ב"עד משקר" [ראו: ע"פ 10/2012 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (30.5.2012) (להלן: עניין 'אלאטרש'), פסקאות 55-56]. שנית, על בית המשפט לבחון את "מהימנות הזיהוי כשלעצמו". תכליתה של בינה זו הינה לוודא התאמתה בין "האמת הסובייקטיבית" של העד המזהה לבין "האמת האובייקטיבית" המשקפת את המציאות [ע"פ 648/77 **קריב נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב(2) 729, 758 (1978)]. ניתן לסכם ולקבוע שבוחנת מהימנות הזיהוי כשלעצמו מורכבת משני רבדים: רובד סובייקטיבי ורובד אובייקטיבי.

.36. במסגרת הרובד האובייקטיבי, על בית המשפט להתחקות אחר יכולתו האישית של העד להטביע בזיכרונו רשםים חוזרים, ובכלל זה את מידת הביטחון של העד בזיהוי [ראו: ע"פ 9040/05 **אוחיכון נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (7.12.2006)]. במסגרת הרובד האובייקטיבי, על בית המשפט להידרש לתנאים ולנסיבות האובייקטיביות - שරרו בעת הזיהוי ואשר יש בהם כדי להשילך על מידת הדיקוק שבו [ראו: עניין אלאטרש, פסקה 58; ע"פ 10360/03 **שדייד נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (2.3.2006)].

השאלה העיקרית המתעוררת בענייננו הינה האם הנהג שביצע את העבירות נשוא כתוב האישום המתווך בשנית הוא המערער או שהוא המדבר באחוי התיאום הזהה שהתחזה למערער; והאם הדבר מבוטעת בזיהוי של הנהג ברכב, נוכח העובדה שלמערער יש אכן תואם זהה?

על השאלה הנ"ל אשיב מיד כי בהדר זיהוי פוזיטיבי עפ"י טביעה אצבע או אמצעי פורנצי אחר, נוכח העובדה שמדובר בשני תאומים זחים, נוצר ספק של טעות בזיהוי, ولكن החשש לטעות, גם בתום לב, מצדיק לתת למערער להגנות ממנה על פי הדיון ולהلن נימוקי.

.37. השוטר אליאס שעיכב את הנהג ביום האירוע זיהה את הנהג מהיכרות מוקדמת ועפ"י מסוף משטרתי

עם תמונה לאחר שהנаг מסר לו מס' ת.ז. בעל פה והשוטר העלה את הפרטים במסוף - עמ' 16 לפroot' שורה 13 ועמ' 19 שורות 26-31.

.38 השוטר אליאס, ידע כי למערער אח תאום זהה בשם אוראל - ראו עמ' 19 לפroot' שורות 17-25, אך הסתפק בהכרות שיש לו עם הנаг ועפ"י מסוף עם תמונה לאחר שהנаг מסר לו מס' ת.ז. בעל פה. השוטר אליאס לא ביצע את פעולות הזיהוי הבסיסיות וה הכרחיות לוודא שזה האדם הנכון במיוחד לאור העובדה שהוא ידוע למערער אח תאום זהה. לא זיהה את הנаг על פי תעודה זהה או רישו נהייה, ואף לא נטל מן הנаг טביעה אצבע.

.38 המשיבה לא נתנה בהתחילה כל הסברiae ביצוע פעולה זו של טביעה אצבע, אך בהמשך צינה כי ככל הנראה המכשיר היה תקול.

בע"פ 347/88 **איון דמייניק נגד מדינת ישראל**, פ"ד מז(4) 617:

"באותו מקרה שבו יטרכו לברר מי מבין תאומים זהים ביצע מעשה עבירה, אין תלות תקווה בכך שהמענה יימצא במסדר זיהוי בלבד; ידרשו תמיד ראיות נסיבתיות נוספות, שהרי בין תאומים זהים ישאר לעולם ספק סביר, שמא המזהה טועה, כפי שבמי אדם רגילים טועים, يوم-יום ושעה שעשו בהחלטות לתאומים זהים." - שם בעמ' 645.

.39 ראו לציון כי השוטרים בשטח ובחינת המשטרה לא זיהו את הנаг עפ"י תעודה זהה או רישו נהייה והסתמכו על הצהרת הנаг בעל פה בדבר פרטיו האישיים (מספר ת.ז ושם) וזיהוי עפ"י תמונה במסוף המשטרתי.

לא מיותר לציין, כי עצם העובדה שהשוטר אליאס ידוע כי למערער אח תאום זהה, היה מצופה מהשוטר לבצע סריקה של טביעה אצבע כדי שלא יהיה ספק בדבר זהותו, כמצאות סעיף 11ב(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי) - תשנ"ו - 1996, הקובל כי:

"**יעיכב שוטר אדם, לפי הוראות סעיפים 67 או 68 לחוק המעצרים, והיה ספק בדבר זהותו, רשאי השוטר לבצע סריקה של טביעה האצבעות של המעצב, במקום הימצאו, לשם בירור או אימות זהותו, לרבות על ידי השוואת הסריקה לננתוני זיהוי שבמואגר.**"

מחדר חקירתי זה מטיל ספק רב בדבר זהות החשוד שנתרפס ביום האירוע, בהינתן העובדה שיען בתמונות מלמד כי קשה עד מאד להבחן בין המערער ואחיו התאום.

.40. זאת ועוד כעולה מהראיות, השוטר שתפס את הנהג הנמלט, שמע אותו מדבר בטלפון מאחורי פח האשפה לאחר בריחתו מהשוטרים לוחש ואומר בטלפון "**אני צריך שתביא לי בגדים להחליף**". מה גם מספר הטלפון שמננו יוצאה השיחה מספרו 0504443180 כעולה מחקריו התקשרות. כשןשאל המערער בחקירותו ביום 14.12.16 (ת/17) מהו מספר הנייד של אחיו אוראל השיב המערער את אותו מספר. גם בהודעתו ב-ת/15 - נשאל המערער על מודעה למכירת רכב בה היה כתוב אוור (אוראל - אחיו התאום של המערער) והוא מספר 0504443180.

.41. יוער כאן כי השוטר אליאס בעצמו שזיהה את הנהג לפי התמונה במסוף המשפטתי ובידיעו שি�שנו את תאום זהה למערער, הזכיר באופן ספונטני את שמו של אחיו התאום של המערער - אוראל, במקום שמו של המערער מוראל - ראו ד"ח פעולה - ת/1 שער ביום האירוע 27.11.16, שככבר:

"... **מילאתי טפסים בהתאם והבהירתי את הסם לחוקר ארון ארדי ואת אוראל להמשך טיפול בוחנים לבוחן שי זיגדון...**" - עמ' 2 שורה 10.

.42. גם השוטר דניאל מלכה שערך דוח פעולה ביום האירוע - ת/27 אישר כי הוא רשם את שם המערער כי השוטר אליאס ציין את השם בפניו וכי הוא אישית לא ידע שמדובר במוראל - המערער ויתכן שבאותה מידה שזה היה המערער זה יכול היה להיות אוראל - אחיו התאום - עמ' 32 לפוט' שורה 22-18.

.43. כך גם דודתו של המערער - גב' לאה אברג'יל, העידה בביבמ"ש קמא כי היא לא מזזה בין האחים התאומים - עמ' 30 שורה 6.

.44. בהעדר זיהוי פוזיטיבי עפ"י טביעה אצבע או אמצעי פורנזקי אחר ונוכח העובדה שמדובר בשני תאומים זהים, נוצר ספק של טעות בזיהוי "**שמעו המזהה טועה... בתיחסות לתאומים זהים**", ולכן החשلطות, גם בתום לב, מצדיק לחתת למערער להנות ממנו על פי הדין.

.45. טעות זו אינה בלתי אפשרית והוא אף מעוררת ספק סביר שעלה פי הדין זכאי המערער להנות ממנו, ספק המותיר "**על פי מבחני השכל הישר, ההיגיון וניסיון החיים שאליה אמיתית באשר לאשמה הנאשם**" - ראו: ע"פ 6295/05 **וקנן נ' מדינת ישראל**, פיסקה 42 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה (ניתן ביום 07.01.25); ע"פ 347/88 **דמיאנווק נ' מדינת ישראל** פ"ד מז(4) 652, 221).

.46. בטרם אסימ אתיחס לטענת המשיבה כי בהודעה מיום 19.1.22, קשור המערער את עצמו לזהות הנהג הנחקר וזה מוכיח שהוא שנעצר, ולשם כך אפנה לקטע הרלוונטי בהודעה שלו מתייחסת המשיבה:

"**שאלה: בחקירה של מיום האירוע אתה סיפרת ומסרת פרטים של השוטר, זכור לך?**

תשובה: לא

שאלה: מה לא זכר?

תשובה: זכר שנחקרתי לא זכר מה מסרתי - עמ' 2 לתק/15, שורות 41-44.

47. כאן המקום לציין כי המערער מסר הודעה גם ביום 14.12.16 (תק/17) שבמסגרתה התלונן על התוצאות, גם ביום 14.3.17 הוא מסר הודעה נוספת (תק/18) המהווה המשך לתלונה שלו מתאריך 14.12.16, لكن יתכן מאוד שהמערער באומרו "**נחקרתי**" התכוון לחקירות הקודמות ולאו דפקה החקירה מיום האירוע כשהנהג היה עוצר.

2. סוף דבר

48. משהעבדות שהוכחו יוצרות ספק סביר, הרי שדין המערער לצתת זכאי ולז מחמת הספק.

49. על יסוד האמור לעיל, אני מחייב לקבל את הערכו וזכות את המערער מחמת הספק מההעבריות שייחסו לו. כפועל יוצא מכך גם גזר הדין מבוטל.

המציאות תשלח לצדים העתק פסק הדין בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.